

Dei Ecclesiæ divinitus ordinatum; et memor esto ejus, de quo Psalmista prophetavit, dicens: Accingere gladio tuo, super femur tuum potentissime; ut in hoc per eundem vim æquitatis exerceas, molem iniquitatis potenter destruas, et sanctam Dei Ecclesiam, ejusque fideles propugnes, ac protegas; nec minus sub fide falsos, quam christiani nominis hostes execreris, ac dispergas; viduas, et pupillos clementer adjuves ac defendas; desolata restaures, restaurata conserves; ulciscaris injusta, confirmes bene disposita; quatenus hæc agendo, virtutum triumpho gloriosus, justitiæque cultor egregius, cum mundi Salvatore sine fine regnare merearis. Qui cum Deo Patre, et Spiritu sancto vivit et regnat Deus, per omnia sæcula sæculorum. *ñ.* Amen.

His expeditis, ensis a ministris in vaginam reponitur, et Metropolitanus accingit ense Regem, dicens:

ACCINGERE gladio tuo super femur tuum potentissime; et attende, quod Sancti non in gladio, sed per fidem vicērunt regna.

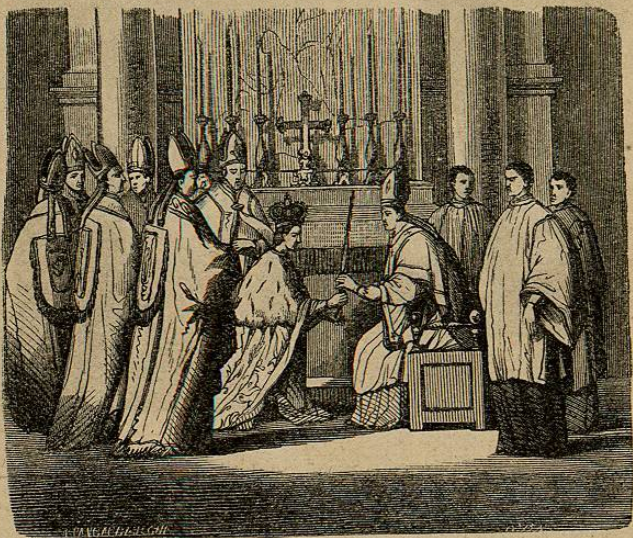
Et mox Rex accinctus surgit, et eximit ensē de vagina, illumque viriliter vibrat, deinde super brachium sinistrum tergit, et in vaginam reponit; ac iterum coram Metropolitanō genuflectit. Tunc ei corona imponitur, quam omnes Prælati parati, qui adsunt, de altari per Metropolitanum sumptam manibus tenent, ipso Metropolitanō illam regente, capiti illius imponente, ac dicente:

ACCIPE coronam regni, quæ, licet ab indignis, Episcoporum tamen manibus capiti tuo imponitur. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, quam sanctitatis gloriam, et honorem, et opus fortitudinis, significare intelligas, et per hanc te participem ministerii nostri non ignores. Ita ut sicut nos in interioribus pastores, rectorisque animarum intelligimur, ita et tu in exterioribus verus Dei cultor, strenuusque contra omnes adversitates Ecclesiæ Christi defensor assistas,

regnique tibi a Deo dati, et per officium nostræ benedictionis in vice Apostolorum, omniumque Sanctorum, regimini tuo commissi utilis executor, proficiusque regnator semper appareas; ut inter gloriosos athletas, virtutum gemmis ornatus, et premio sempiternæ felicitatis coronatus cum Redemptore, ac Salvatore nostro Jesu Christo, cujus nomen, vicemque gestare crederis, sine fine gloriaris. Qui vivit, et imperat Deus cum Patre, et Spiritu sancto in sæcula sæculorum. **R.** Amen.

Postea Metropolitanus dat ei adhuc genuflexo sceptrum, dicens :

ACCIPE virgam virtutis, ac veritatis, qua intelligas te obnoxium mulcere pios, terrere reprobos, errantes viam docere, lapsis manum porrigere, disperdere superbos, et relevare humiles; et aperiat tibi ostium Jesus Christus Dominus noster, qui de semetipso ait :

Ego sum ostium : per me si quis introferit, salvabitur ; qui est clavis David, et sceptrum domus Israel, qui aperit, et nemo claudit ; claudit, et nemo aperit. Sitque tibi ductor, qui educit vincitum de domo carceris, sedentem in tenebris, et umbra mortis ; et in omnibus sequi merearis eum, de quo David propheta cecinit : Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : virga directionis, virga regni tui, et imitando ipsum, diligas justitiam, et odio habeas iniquitatem, quia propterea unxit te Deus, Deus tuus, ad exemplum illius, quem ante sæcula unxerat oleo exultationis, præ participibus suis, Jesum Christum Dominum nostrum, qui cum eo vivit et regnat Deus, per omnia sæcula sæculorum. **R.** Amen.

Tunc Regi surgenti discinditur ensis, et in vagina datur alicui, qui eum ante Regem immediate portat. Et Metropolitanus cum aliis Prælatibus paratis deducit Regem, sceptrum in manu, et coronam in capite ferentem,

medium inter se a dextris, et digniorem Prælatum paratum a sinistris Regis incedentem, ad solium supra thalamum, et adjuvante eum digniore Prælato prædicto, inthronizat Regem in solio, dicens :

STA, et rétime ámodo locum tibi a Deo delegátum, per auctoritátem omnipoténtis Dei, et per præsentem tradiónem nostram, ómnium scilicet Episcopórum, ceterorúmque Dei servórum; et quanto clerum sacris altáribus propinquiórem perspicias, tanto ei potiórem in locis cóngruis honórem impéndere memíneris; quátenuis mediátor Dei et hóminum, te mediátorem cleri et plebis permanére fáciat.

Deínde Metropolitanus, deposita mitra, stans versus ad altare inchoat, schola prosequente, Hymnum :

Te De-um lau-da-mus. 119.

Qui totus dicitur : quo incepto, Metropolitanus accedit ad dexteram Regis, ibi continuo manens usque ad finem Hymni; et eo finito, Metropolitanus stans ut prius ad dexteram Regis, sine mitra, dicit super illum Versum :

- Ÿ. Firmétur manus tua, et exaltétur dextera tua.
- Ŕ. Justítia, et júdicium præparátio sedis tuæ.
- Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.
- Ŕ. Et clamor meus ad te véniat.
- Ÿ. Dóminus vobíscum.
- Ŕ. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

DEUS, qui victrices Moysi manus in oratióne firmásti, qui quamvis ætáte languésceret, infatigábili sanctitáte pugnábat; ut dum Amalech iniquus vincitur, dum profánus natiónum pópulus subjugátur, exterminátis alienígenis,

hereditáti tuæ posséssio copiósá serviret, opus mánuum tuárum pia nostræ oratiónis exauditióne confirma; habémus et nos apud te, sancte Pater, Dóminum salvatórem, qui pro nobis manus suas exténdit in cruce, per quem étiam precámur, Altíssime, ut tua poténtia suffragánte, universórum hóstium frangátur impietas, pópulusque tuus, cessánte formidine, te solum timére condiscat. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Ŕ. Amen.

OREMUS.

DEUS, inenarrábilis auctor mundi, cónditor géneris húmáni, confirmátor regni, qui ex útero fidélis amíci tui Patriárchæ nostri Abrahæ prælegisti Regem sæculis profutúrum, tu præsentem insignem Regem hunc cum exércitu suo, per intercessióem beátæ Mariæ semper vírginis, et ómnium Sanctórum, úberi bene **✠**dictiόne locúpleta; et in sólium regni firma stabilitáte connécte : visita eum, sicut visitásti Moysen in rubo, Jósue in prælio, Gedeónem in agro, Samuélem in templo, et illa eum sidérea bene **✠**dictiόne, ac sapiéntiæ tuæ rore perfúnde, quam beátus David in psaltério et Sálomon filius ejus, te remuneránte, percépit de cœlo. Sis ei contra ácies inimicórum lorica, in advérsis gálea, in próspéris sapiéntia, in protectiόne clypeus sempitérnus. Et præsta, ut gentes illi téneant fidem, próceres sui hábeant pacem, diligant charitátem, abstíneant se a cupiditáte, loquántur justítiam, custódiant veritátem, et ita pópulus iste sub ejus império púllulet, coálitus benedictiόne æternitátis, ut semper tripudiántes máneant in pace, ac victóres. Quod ipse præstáre dignétur, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Ŕ. Amen.

Quibus finitis, Metropolitanus cum Prælatís paratis redit ad sedem suam vel faldistorium, prope altare, et (nisi sit coronanda Regina) dicitur Alleluia, sive ultimus

Versus Tractus, vel Sequentiæ, Evangelium, et alia usque ad Offertorium inclusive. Quo dicto, Metropolitanus residet in faldistorio suo ante medium altaris eum mitra, et Rex a suis Prælatibus, et Baronibus associatus venit ante Metropolitanum, coram quo genuflexus, detecto capite, offert ei aurum, quantum sibi placet, et manum Metropolitanum recipientis osculatur.

Deinde ad solium suum revertitur. Metropolitanus lavat manus, surgensque accedit ad altare, et prosequitur Missam usque ad Communionem.

Cum Secreta diei, dicitur pro Rege, sub uno Per Dóminum nostrum,

SECRETA.

MUNERA, quæsumus Dómine, oblata sanctifica, ut et nobis Unigéniti tui corpus et sanguis fiant; et Regi

nostro ad obtinendam animæ, corporisque salutem, et ad peragendum injunctum officium, te largiente, usquequaque proficiant. Per eundem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Pax datur Regi per primum ex Prælatibus paratis, cum instrumento ad hoc ordinato. Postquam Metropolitanus se de Corpore et Sanguine, quem totum sumere debet, communicaverit, Rex, detecto capite, de thalamo suo accedit ad altare, coram quo, in supremo gradu, genuflectit, et Metropolitanus conversus ad Regem, ipsum communicat. Rex, priusquam communionem sumat, osculatur manum dexteram Metropolitanum, et sumpta communionem, ex calice de manu Metropolitanum se purificat, et purificatus ad thalamum suum revertitur. Metropolitanus vero ablutionem sumit, et accepta mitra, lavat manus, et perficit Missam.

Cum Postcommunionem diei, dicitur pro Rege, sub uno Per Dóminum,

POSTCOMMUNIO.

HÆC, Dómine, oblatio salutáris, fámulum tuum *N.* Regem nostrum ab ómnibus tueatur advérsis; quatenus ecclesiásticæ pacis obtineat tranquillitatem, et post istius témporis decúrsu ad ætérnam perveniat hereditatem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

In fine Metropolitanus dat benedictionem solemnem, ut supra; qua data; singuli ad sua revertuntur.